

Bekend gezicht

n verhoal ien t Grunnegers deur Be Kuipers

t Was mor n klaine iengreep en ik kon der op wachten zee juvver achter boali. Doarom ging ik zolaank noar t wachthoukje ien showroom, veur n kop kovvie. Bie kovvieautomoot ston n rizege man, mit n dikke bos wit hoar, ien n grieze overaal mit t automaark ien dikke, grode ledders op rug. Hai kwam mie aargens bekend veur. Ik mos even wachten dat e zien kovvie ientapt haar en ientied vroug ik mie òf, wel dat toch was. n Ex-buurman van joaren leden, n ol schoulkammeroad meschain, of toch n collegoa?

Rizege man pakte zien volle kovviebekertje en draaide hom noar mie tou.

"Hé, n bekend gezicht," zee e.

"Ook n bekend gezicht," zee ik.

Ik nuimde n beetje op goud geluk noam van t bedrijf doar ik joaren waarkt haar.

"Ik zat bie t onderhoud", zee t bekende gezicht en nikkopte. Ik wis nog aal nait wel of t was.

"Ik zat op kantoor," zee ik. Wie mouken kennis mit nkander, mor zien noam kwam mie nait bekend veur. t Was mit t bekende gezicht netzo.

"Wie van waarkploats kwamen nooit bie joe op kantoor", zee e. "Mor ik ken joen timmerlu en vaarvers wel hail goud. Zai zaten ja bie ons ien t waarkploatsgebauw." Hai nuimde n poar noamen dij ik aal kende. Kantoor en waarkploatsen lagen vrij ver oet nkander. Plougendainst van onderhoudsofdailen en dat ze n aigen kantine haren verstaarkten schaaiden nog meer. Ik kende der vrouger ook al hoast gainain. Zai zagen ons ook altied as aander volk. Wie haren pak aan en strik veur. Zai laipen ien overaal.

"Joe binnen nou hier n beetje aan t waark?" vroug ik.

"Och, ik help ze hier zo nou en din n beetje", zee e. "n Nije auto oppoetsen, of auto noa n beurt weerombrengen noar klant. n Hail aander affeer, mor men mout toch wát, nait din?"

Ik tapte mie ook n kopke kovvie ien. Op zien retorieze vroag, dat men toch wát mout, gaaf ik gain antwoord. Hai verlangde dat bliekboar ook nait. Ien t begun van ook mien waarkloze bestoan, alweer n joar of wat leden, dee ik dat nog aal. Ik docht dat minsen echt waiten wollen hou ik mien vrije tied deurkwam, of ik wel wat te doun haar. En din zee ik mainstied: "Ik dou gewoon nait zoveul, beetje bie hoes en dak omknudern. Ik heb mien haile leven ja al aarbaid."

Mainste minsen begrepen dat nait. n Mins mout ja juist wél wat te doun hebben, is algemaine opvatten. Achter geroaniums zitten is zo'n beetje t slimste wat joe overkommen kin. Mor ik mainde aal wat ik zee. Ik maag haile gern achter mien geroaniums zitten, doar ik mie bezeghol mit t begaiten van dij weelderige planten en doar ik mien kraantje lees, nog zunder bril.

En om te zain hou mien ongelukkege dörpsgenoten weer op pad mouten noar t waark of kantoor. Om doar te ploeteren veur heur lutje loonje tot heur penzioun aantou, dat dommit alderdeegs op 66, en nog loader op 67 joar komt. Ze steken haand op noar mie, want ze respecteren mie as n weliswoar belaggelk, mor toch ook n belangriek verschiensel.

Ik wol der nou wel even bie zitten, mien kovvie opdrieken en kraantje lezen. Ik was wel oetproat. Mor mien nije old-collegoa bliekboar nait.

"Der is niks meer over van ons bedrijf. t Verschroalt aal meer." Hai keek mie vroagend aan, of ik zien stellen bevestegen wol.

Hai haar n laange kop, t oetbundege hoar begunde ver boven ogen, mit aan weerskanten daibe ienhammen. Zien ogen keken broudend onder zien dikke, nog zwaarde bozzels van wenkbrauwen. Of e aingoal wat ien wereld zaag, doar e t nait mit ains was en doar e wat van zeggen wol. Zien wangen waren vlezeg en waik mit veul vollen, dat hom n zwakke oetkiek gaaf.

lenains herinnerde ik mie hom weer as dij elektro-monteur van waarkploats iendertied. Hai haar dou ook al n dikke bos hoar. Mor din haildaal pikswaart. En t was dou n oartsmopperkont, dij aingoal schol op ales en elkenain. Ik trok wat mit scholders. Ik wis nait woar of e hen wol. Ik haar der boetendes ook nait veul zin aan. Aal dat noakaauwen van wat west het... Ik ging aan leestoavel zitten en pakte mie noadrukkelk n kraant. Mor hai kwam n stap dichtter bie en boog wat noar veuren. Ik kreeg ter benaauwd van.

"Dou ik n poar joar leden ofschaaid nam, konden de vraauwen der ins nait bie wezen. Was gain geld veur! Dat is toch bespottelk?" Hai speerde mit aarms dat ter n beetje kovvie over zien bekertje golpte. Ik ging wat achterover zitten, baang veur n vlek op mien goud.

"Nee, din vrouger, dou was t apmoal veul beder. Ien begun negenteger joaren gingen der dareg man touglike vot, apmoal mit vervrougd penzioun. Der was n groot feest op kosten van t bedrijf, mit n dikke eterij - chinees, indies. En n mooi stuk muziek ter bie. Kom doar nou ais om."

Ik nikkopte. Joa, dat was zo. Op mien ofschaaidreceptie mos ook beknibbeld worden. Mor gain gezoes doarover nou, dat was alweer n poar joar leden.

"En wat te zeggen van personeelsverainen. Ales kon en hoast elkenain was lid. t Was aaltied slim gezellig. Koarten, sjoelen, bingo, oriëntoatsieritten, bejoardenbustochten. En ainmoal ien t joar n grode feestoavend. Ach, der is niks meer van over." Hai keek n zetje veur hom oet, of was e nog weer op dij feestoavend. Ik zee niks. Wat mos ik ook zeggen? Hai wol n bevestegen van mie en doar haar ik nou even gain zin aan.

Dou rechte hai rug en hernam hom: "t Is de moderne tied, meneer. En doarien bestoan gain zekerheden meer, wordt ter nou van hogerhand zegd. Mor hoge heren hebben t zulf zo wild! Aine reorganisoatsie noa aander kwam over ons hen. En ales van vrouger mos aans, aal weer vannijs. Tegen t leste haren wie n jonge manager, nog ins nait dreug achter oren. En dij wol ons wel even vertellen hou wie t waark aanpakken mozzen. Snötjong!" Hai wer nóg weer kwoad en poeste even, om stoom òf te bloazen. Dou zee e: "t Personeel van tegenwoordeg is nait meer betrokken, zeggen dij managers. Mor dat krieg je din toch ook? Is t din zo roar dat t nou zo'n rötzoodje bie t bedrijf is?"

Ik gaaf nog aaltied gain antwoord. Hai groutte mie nait, mor laip mit zien kovvie te showroom oet. Hai schudkopte en mommelde nog wat, mor dat kon ik nait meer verstaan. t Bekende gezicht was zo te zain nait blied. En hai was nog haildaal niks veraanderd.